

получаватъ поздравителнитѣ гранати, които, като се прѣскаатъ, повалятъ редоветѣ. Турцитѣ за мигъ спиратъ и се затичатъ да се криятъ въ низинитѣ. Настѣпленieto за моментъ спира. Опълченцитѣ, що стоятъ на Св. Никола отъ I-ва и IV-та дружина, се поздравяватъ, смѣятъ се, но се оплакватъ, че пушкитѣ имъ не работятъ добре. — „Цѣка, цѣка и не хваща пущината“, думатъ мнозина.

Единъ български офицеръ, очевидецъ, описва боя така:

„9 (21) августъ. Общото разположение на бойната линия е таково: *въ срѣдата* — Св. Никола, около него извива шосето на прохода. На това мѣсто пазятъ: една дружина руси-орловци и две дружини опълченци; *лъво крило* — три дружини опълченци; *дѣсно крило* — нѣколко роти орловци. Турската бойна линия се изтегля отдолу нагоре, като змия, задъ дола по югоизточнитѣ бърда, наречени Бедечи, сетне се извива като сърпъ и насочва удара си въ срѣднитѣ български дружини съ цель да отнеме пленената по-рано стоманена батарея, която пази св. Никола.

Още призори турската бойна линия се раздвижи. Врагътъ изважда една подиръ друга роти и ги прѣска въ верига. Една турска батарея сполучва да се изкачи на върха „Враново гнѣздо“ и открива бой срещу българитѣ. Отъ другата страна ние имаме върхъ „Орлово гнѣздо“. Огънятъ отъ св. Никола, топовенъ и пушеченъ, разрѣдва турскитѣ вериги. Обаче, нови роти излизатъ вмѣсто падналитѣ. Турцитѣ достигатъ и залавятъ шосето, пълзишкомъ се доближаватъ къмъ нашитѣ позиции при батареята. Друга група турци заобикаля височината на Бедекъ, заема седловината и се явява